

KAPITTEL 1

CORALINE UPPTÄCKTE DÖRREN när de just hade flyttat in i huset.

Det var ett väldigt gammalt hus. Det hade en vind under taket och en källare under marken och en igenvuxen trädgård med enorma gamla träd.

Coralines familj ägde inte hela huset, det var för stort. I stället ägde de en del av det.

Det fanns andra människor som bodde i det gamla huset. Fröken Spink och fröken Kraft bodde i våningen under Coralines, på bottenplanet. Båda två var gamla och runda. De bodde tillsammans med flera åldersstigna skotska terriers som hette sådant som Hamish och Andrew och Jock. Förr i världen hade fröken Spink och fröken Kraft varit skådespelerskor, berättade fröken Spink för Coraline första gången de träffades.

”Du förstår, Caroline”, sa fröken Spink som missuppfattade hennes namn, ”både fröken Kraft och jag var berömda aktriser. Vi trädde tiljan, raring. Å, se till att Hamish inte äter av fruktkakan, annars håller hans mage honom uppe hela natten.”

”Jag heter Caroline. Inte Caroline. Coraline”, sa Coraline.

I våningen ovanför Coralines fanns en tokig gammal man med en stor mustasch. Han berättade för Coraline

att han höll på att träna en muscirkus. Han lät ingen få titta på den.

”En dag, lilla Caroline, när de är redo allihopa, kommer varenda människa i hela världen att få se min fenomenala muscirkus. Du bad att få veta varför du inte får se den nu. Var det vad du bad om?”

”Nej”, sa Caroline med låg röst, ”jag bad dig att inte kalla mig Caroline. Jag heter Coraline.”

”Skälet till att du inte kan se muscirkusen”, sa mannen en trappa upp, ”är att mössen ännu inte har tränat färdigt. Dessutom vägrar de spela sångerna som jag har skrivit för dem. Alla sånger som jag har skrivit för att mössen ska spela dem låter umpa-umpa. Men de vita mössen vill bara spela tiddeli-piddeli, ungefär. Jag funderar på att pröva med andra sorters ost på dem.

Coraline trodde inte att det fanns en muscirkus på riktigt. Hon trodde att det förmodligen var något som den gamle mannen hade hittat på.

Dagen efter att de hade flyttat in gick Coraline på upptäcktsfärd.

Hon utforskade trädgården. Det var en stor trädgård: allra längst bak fanns en gammal tennisplan, men ingen i huset spelade tennis och stängslet runt planen var fullt av hål och det mesta av nätet hade ruttnat bort; det fanns en gammal rosenträdgård, full av förkrympta och malätta rosenbuskar; det fanns ett stenparti med bara stenar i; det fanns en älvavaring gjord av plufsiga bruna giftsvampar som gav ifrån sig en vidrig lukt om man råkade kliva på dem.

Det fanns också en brunn. Redan första dagen när Coralines familj flyttade in, var fröken Spink och fröken Kraft noga med att säga till Coraline hur farlig brunnen var, och de varnade henne så hon skulle hålla sig borta

från den. Alltså gav sig Coraline av för att utforska brunnen, så att hon skulle veta var den fanns och kunna hålla sig borta från den ordentligt.

Den tredje dagen hittade hon den, bakom en klunga träd på en övervuxen äng bredvid tennisbanan – en låg cirkel av tegelstenar, nästan helt dold av det höga gräset. Brunnen hade täckts över med brädor för att ingen skulle falla ner i den. I en av brädorna fanns ett litet kvisthål, och Coraline ägnade en eftermiddag åt att släppa ner småsten och ekollon i hålet och vänta och räkna, ända tills hon hörde ploppet när de slog i vattnet långt där nere.

Coraline gick också på upptäcktsfärd efter djur. Hon hittade en igelkott och ett ormskinn (men ingen orm) och en sten som såg ut precis som en padda och en padda som såg ut precis som en sten.

Det fanns också en högdragen svart katt, som satt uppe på murar och trädstrubbar och tittade på henne, men slank undan så fort hon kom lite närmare och försökte leka med den.

Det var så hon tillbringade sina första två veckor i huset – med att utforska trädgården och tomten.

Hennes mamma såg till att hon kom in igen till lunch och middag. Och Coraline var tvungen att tänka på att klä sig varmt innan hon gick ut, eftersom sommaren var mycket kall det året; men ut gick hon, på upptäcktsfärd, varenda dag fram till den dagen då det regnade, och Coraline måste stanna inne.

”Vad ska jag göra?” frågade Coraline.

”Läs en bok”, sa hennes mamma. ”Titta på en video. Lek med dina leksaker. Gå och var i vägen för fröken Spink och fröken Kraft, eller den tokige gamle mannen en trappa upp.”